

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 31406

гр. София, 25.09.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав, в
закрито заседание на 25.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Снежанка Кьосева

като разгледа дело номер **9515** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила жалба от И. П. Д. от [населено място], срещу Заповед № САГ-25-РА-30-28/13.08.2025 г., издадена от Кмета на Столична община на основание чл. 195, ал.5, вр. с ал. 1 от ЗУТ, чл.196, ал. 3 и ал. 5 от ЗУТ, чл. 4, чл. 6 и чл. 11, и чл. 12 от Наредба за принудителното изпълнение на заповеди по чл. 195, ал. 4, ал. 5 и, ал. 6 от ЗУТ за поправяне, заздравяване или премахване на строежи или части от тях и заповеди по чл. 225а, ал. 1 от ЗУТ за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на Столична община. Със същата е наредено на Столична община – район „С.“, в качеството на собственик по смисъла на чл.195 от ЗУТ, да предприеме незабавни действия по премахване на частта от сграда с идентификатор 68134.509.55.2 със ЗП 390 кв. м и сграда с идентификатор 68134.509.55.3 със ЗП 26 кв. м, попадащи в трасето на инфраструктурен обект с обществено предназначение „Интегриран проект за водния сектор на [населено място] – Дубльор на Ляв владайски колектор и съпътстващата инфраструктура пред кв.4а, местност „Х. Д. – М.“, район „С.“. Посочено е, че същите са неподходящи по местонахождение, разположение и вид, тъй като попадат в обхвата на инфраструктурния обект с голямо обществено значение. Посочено е също, че при премахване на частта от сграда с идентификатор 68134.509.55.2 следва да се изготви конструктивно становище и всички необходими документи съгласно ЗУТ, указващо начина на укрепване на останалата част от сградата, попадаща извън обхвата на имота, за който са проведени отчуждителни процедури. В жалбата е инкорпорирано искане на основание чл.217, ал.2 от ЗУТ за спиране на изпълнението на оспорената заповед, до приключване на съдебното производство с влязъл в сила съдебен акт.

От ответника е изискана и е представена административната преписка. Изразено е становище за недопустимост на жалбата, с твърдение, че оспорващият не е адресат на оспорения акт. По направено искане за спиране на изпълнението е изразено становище за неговата неоснователност, тъй като оспорващият не е посочил конкретни вреди, които би претърпял, както и че не е ангажирал доказателства, от които да се установи такъв интерес, който да налага отмяна на

допуснатото по силата на закона предварително изпълнение.

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Заповедта, спирането на чието предварителното изпълнение се иска, е издадена на основание чл.195, ал.5, вр. ал.1 от ЗУТ и представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 215 ЗУТ. Налице е подадена жалба срещу този административен акт от лице, което не е нейн адресат, с твърдението, че за него е налице правен интерес от оспорването, тъй като същият е собственик на процесната сграда с идентификатор 68134.509.55.2, или на идеална част от нея, която не е разпоредено да бъде премахната. Видно от приложените по делото скици, същият е вписан в КККР като собственик на сградата. Предвид това съдът приема, че за същия е налице правен интерес да оспори процесната заповед, макар и да не е посочен като неин адресат. Оспорващият не е изрично уведомен за издадения акт, поради което жалбата му следва да се счита подадена в срок. В отклонение от общия принцип за суспензивния ефект на жалбата, разпоредбата на чл.217, ал.1, т.9 ЗУТ предвижда, че жалбата не спира изпълнението на заповеди от вида на процесната, но съгласно ал. 2 от същата разпоредба, съдът може да постанови спирането му. Изпълнението може да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК, а именно при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Предвид това съдът приема, че искането за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на процесната заповед е допустимо.

Разгледано по същество същото е и основателно.

При липсата на нормативно регламентирани критерии, чрез които да се преценява основателността на искането за спиране на предварителното изпълнение на акта, съдебната практика е възприела като основен критерий възможността за настъпване на евентуални сериозни неблагоприятни последици от предварителното изпълнение на акта за жалбоподателя, които да са от такова естество, че да могат да се противопоставят по значимост на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК, съответно, възможността от настъпване на значителни или труднопоправими вреди за жалбоподателя (арг. чл. 166, ал. 2 от АПК). Съгласно чл. 166, ал. 2 от АПК при всяко положение на делото до влизането в сила на решението по искане на оспорващия съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Съгласно чл.166, ал.4 АПК допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2. Анализът на текста предполага обоснования извод, че в тежест на лицето, поискала спиране на предварителното изпълнение е да докаже вероятността за причиняване на оспорващия на значителна или труднопоправима вреда. Следователно, приложимостта на текста предполага вероятност за причиняване на значителна или труднопоправима вреда преди всичко по отношение на жалбоподателя.

Настоящият съдебен състав намира, че предварителното изпълнение на процесната заповед би причинило на оспорващия значителни и трудно поправими вреди, които по значимост са противопоставими на обществения интерес, заради който законодателят е допуснал предварително изпълнение на административния акт по силата на закона. Наведените от оспорващия доводи за спор за собственост по отношение на сградите, чието премахване е разпоредено, във връзка с мотивите в заповедта и данните в административната преписка и приложените съдебни решения сочат на спор между Столична община и оспорващия относно

правото на собственост върху същите.

Наличието на тези спорове сочи, че предварителното изпълнение на обжалваната заповед, издадена на основание чл.195 ЗУТ, разпореждаща премахване на съществуващи сгради, би причинило значителни и трудно поправими вреди на оспорващия. Ето защо съдът приема, че искането за спиране на предварителното изпълнение на заповедта е основателно.

Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение на заповедта по чл.195, ал.5, вр. ал.1 ЗУТ е в полза на общината. Съдът намира, че ако бъде спряно изпълнението на административния акт няма да се затрудни, нито осуети реализирането на правата и задълженията, които ще произтекат в случай, че жалбата бъде отхвърлена, а също и че от евентуалното закъснение на изпълнението няма да се причинят вреди, които са трудно поправими. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право да държи имота, което се засяга от заповедта. При преценка на баланса между накърнените интереси на искателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта, съдът приема, че от предварителното изпълнение биха настъпили значителни и трудно поправими имуществени и неимуществени вреди за искателя при реализиране на правата му. Гореизложеното дава основание на съда да приеме, че реално застрашените с оспорвания акт права и интереси на искателя са по-значими в сравнение с презумираните по закон интереси на общината и следва да бъдат защитени от съда. Заповедта засяга пряко важни интереси на искателя, поради което в конкретния случай са налице основания за спиране изпълнението ѝ.

При преценката си съдът взе предвид, че спирането на изпълнението е временна мярка, до решаване на спора по същество с влязъл в сила съдебен акт, предвид което намира, че с уважаването му не се толерират граждани, които с действията си нарушават закона.

Водим от гореизложеното и на основание чл.166, ал.4 АПК, вр чл. 217, ал.2 и чл.217, ал. 1, т.9 ЗУТ Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед № САГ-25-РА-30-28/13.08.2025 г., издадена от Кмета на Столична община, до приключване на съдебния спор за законосъобразност на тази заповед с влязъл в сила съдебен акт.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

След влизане в сила на настоящото определение делото да се докладва за продължаване на съдопроизводствените действия.

СЪДИЯ: